

T.C.
İZMİR

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2023/10000000000000000000

KARAR NO : 2023/10000000000000000000

DAVACI : HANİFE SİVRİ KINALI

VEKİLİ : AV. NİHAT KAYA - 00000000000000000000

DAVALI : İZMİR VALİLİĞİ - 00000000000000000000

VEKİLİ : AV. ŞULE 00000000000000000000

DAVANIN ÖZETİ : İzmir ili, Seferihisar Necat Hepkon Devlet Hastanesi'nde röntgen teknisyeni olarak görev yapmakta olan davacının, hakkında yürütülen disiplin soruşturması neticesinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/1-A/h maddesi uyarınca uyarma cezasıyla tecziyesine ilişkin Seferihisar Necat Hepkon Devlet Hastanesi'nin 16/02/2024 tarih ve 23/02/2024 işleminin; davacının mensubu olduğu sendika tarafından 28/07/2023 tarihinde, sendikal faaliyet olarak 01/08/2023 tarihi için iş bırakma kararı alındığı, anılan karar gereği anayasal hak olarak, sendika üyelerinin de bu doğrultuda demokratik tepkilerinin ortaya koydukları, kullanılan demokratik hakkın karşılığı olarak davacının, davalı idarece disiplin yönünden tecziyesi yönüne gidildiği, yapılan eylemin, iş bırakma yönünde bir sendikal faaliyet olduğu, hukuki vasıflandırma olarak grev olmadığı, verilen disiplin cezasının, her şekliyle sendikal faaliyeti sindirme, bastırma ve yıldırma amaçlı olduğunun açık olduğu, davacı ve davacı gibi sendika mensuplarının, haklarını arama yolunda seslerini duyurma çabaları doğrultusunda yapılan eylemin, hiçbir şekilde kamu görevini aksatmadığı, kamu zararına yol açmadığı, yasal ölçütlerde gerçekleştirilmiş eylemden dolayı davacıya ceza verilmesinin kabul edilemeyeceği, davacının eyleminin hiçbir mevzuata aykırılık teşkil etmediği, tüm hukuk düzenlerince de meşru sayıldığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davacının 01/08/2023 tarihindeki greve katılarak poliklinik hizmeti vermemesi üzerine tutulan tutanaklara ve CİMER şikayetine istinaden disiplin soruşturmasına başlanıldığı, disiplin cezasının, davacının hukuka aykırı, haksız davranışları sonrasında idarenin kanuniliği çerçevesinde verildiği, Anayasanın 53. maddesi ile, memurlar ve diğer kamu görevlilerine toplu sözleşme hakkı verildiği, grev hakkı tanınmadığı, grev hakkının sadece işçiler için getirildiği, sendikal hakların sağlık hakkıyla çatıştığı durumlarda, temel haklar arasında yer alan sağlık hakkının korunmasındaki kamusal yarar dikkate alınarak sağlık hakkına öncelik verilmesinin önem arz ettiği, sağlık hizmetlerinin sendikal eylem yapıldığından bahisle kısmen veya tamamen kesintiye uğratılmasının Anayasanın 17. maddesinde yer alan ve bireyin en önemli hakkı olan yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkını ortadan kaldıracı olduğu veya tehlikeye atacağı açık olduğu, sağlık çalışanlarının sendikal eylem adı altında sağlık hizmetini sekteye uğratabilecek şekilde davranışta bulunmalarının, uluslararası sözleşmelere, Anayasaya ve ilgili mevzuata aykırılık teşkil edeceği, sağlık hizmeti sunulmasında asli yükümlü olan idarenin vatandaşların sağlık hakkını korumak amacıyla sağlık hizmetini yerine getirmeyen kamu görevlisini disiplin cezası ile cezalandırmasının meşru bir amaca hizmet ettiği ve demokratik toplum gereklerine uygun ve ölçülü olduğu belirtilerek davanın reddine karar verilmesi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İzmir 7. İdare Mahkemesi'nce, dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, İzmir ili, Seferihisar Necat Hepkon Devlet Hastanesi'nde röntgen teknisyeni olarak görev yapmakta olan davacı hakkında başlatılan disiplin soruşturması neticesinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/1-A/h maddesi uyarınca uyarma cezasıyla tecziyesine ilişkin

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2024

KARAR NO : 2024

Seferihisar Necat Hepkon Devlet Hastanesi'nin 16/02/2024 tarih ve 237030160 sayılı işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Disiplin cezalarının çeşitleri ile ceza uygulanacak fiil ve haller" başlıklı 125. maddesinde, "Devlet memurlarına verilecek disiplin cezaları ile her bir disiplin cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır: A - Uyarma : Memura, görevinde ve davranışlarında daha dikkatli olması gerektiğinin yazı ile bildirilmesidir. Uyarma cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır: ... h) Görevin işbirliği içinde yapılması ilkesine aykırı davranışlarda bulunmak...."; **"Disiplin cezası vermeye yetkili amir ve kurullar" başlıklı 126. maddesinde,** "Uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezaları disiplin amirleri tarafından; kademe ilerlemesinin durdurulması cezası, memurun bağlı olduğu kurumdaki disiplin kurulunun kararı alındıktan sonra, atamaya yetkili amirler il disiplin kurullarının kararlarına dayanan hallerde Valiler tarafından verilir. ..."; **"İtiraz" başlıklı 135. maddesinde,** "Disiplin amirleri tarafından verilen uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezalarına karşı disiplin kuruluna, kademe ilerlemesinin durdurulması cezasına karşı yüksek disiplin kuruluna itiraz edilebilir. İtirazda süre, kararın ilgiliye tebliği tarihinden itibaren yedi gündür. Süresi içinde itiraz edilmeyen disiplin cezaları kesinleşir. ..." kuralına yer verilmiştir.

Anayasa'nın 51. maddesinde, "Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya ya da üyelikten ayrılmaya zorlanamaz." hükmüne; **657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 22. maddesinde ise,** "Devlet memurları, Anayasada ve özel kanununda belirtilen hükümler uyarınca sendikalar ve üst kuruluşlar kurabilir ve bunlara üye olabilirler." hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan, **Anayasa'nın 90. maddesinin son fıkrası,** "Usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır." şeklindedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin dernek kurma ve toplantı özgürlüğünün düzenlendiği 11. maddesinde; herkesin asayiş bozmayan toplantılar yapmak, dernek kurmak, ayrıca çıkarlarını korumak için başkalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve sendikalara katılmak haklarına sahip olduğu, bu hakların kullanılmasının, demokratik toplumda zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amaçlarıyla ve ancak yasayla sınırlandırılabilceği, bu maddenin, bu hakların kullanılmasında silahlı kuvvetler, kolluk mensupları veya devletin idare mekanizmasında görevli olanlar hakkında meşru sınırlamalar konmasına engel olmadığı kuralına yer verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin, üyesi olduğu sendikanın çağrısına uyarak görevine gitmeyen ve mazeretsiz olarak göreve gelmediğinden bahisle uyarma cezası ile cezalandırılan iki başvuru hakkında verdiği, 1. tarih, 2013. başvuru numaralı ve 06/5 tarih, 2. 17 başvuru numaralı kararlarında; demokrasilerde vatandaşların bir araya gelerek ortak amaçları izleyebileceği örgütlerin varlığının sağlıklı bir toplumun önemli bir bileşeni olduğu, demokrasilerde böyle bir örgütün Devlet tarafından saygı gösterilmesi ve korunması gereken temel haklara sahip olduğu, istihdam alanında kendi üyelerinin menfaatlerinin korunmasını amaçlayan örgütler olan sendikaların, bireylerin kendi menfaatlerini korumak için kolektif oluşumlar meydana getirerek bir araya gelebilme özgürlüğü olan örgütlenme özgürlüğünün önemli bir parçası olduğu, **örgütlenme özgürlüğünün, bireylere topluluk halinde siyasal, kültürel, sosyal ve ekonomik amaçlarını geliştirme imkanı sağladığı,** sendika hakkını kullanan bireylerin, çoğulculuk, hoşgörü

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 20

KARAR NO : 20

ve açık fikirlilik gibi demokratik toplumun temel ilkelerinin korunmasından yararlanacağı, **şiddete teşvik etme veya demokratik ilkelerin reddi söz konusu olmadığı** sürece sendika hakkı çerçevesinde dile getirilen bazı görüşler veya bunların dile getirilme biçimi yetkili makamların gözünde kabul edilmez olsa dahi, ifade, örgütlenme ve sendikal özgürlükleri ortadan kaldırmaya yönelik tedbirlerin demokrasiye hizmet edemeyeceği ve hatta tehlikeye düşüreceği belirtilmiş ve başvuruya konu disiplin cezası değerlendirmesinde, **dava konusu eylem gününün, tüm ülkede önceden bildirildiği, söz konusu eylemin yapılmasına yetkili merciler tarafından itiraz edildiği de ileri sürülmediğinden başvurucunun bu eyleme katılarak sendikal hakkını kullandığına** karar verilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 15/09/2009 tarihli *Kaya ve Seyhan-Türkiye* kararında (Başvuru No: 30946/04); sendika üyesi kamu görevlilerinin, alınan karar uyarınca düzenlenen bir günlük ulusal eyleme katılmaları nedeniyle göreve gelmedikleri için disiplin cezası verilmesinin, sendika üyelerinin çıkarlarını korumak için meşru grev ya da eylem günlerine katılmaktan vazgeçirecek bir nitelik taşıdığı, öğretmenlere verilen disiplin cezasının "*acil bir sosyal ihtiyaca*" tekabül etmediği ve bu nedenle "*demokratik bir toplumda gerekli*" olmadığı sonucuna varmış, başvuranların gösteri yapma özgürlüğünü etkili bir şekilde kullanma haklarının orantısız olarak çiğnendiği gerekçesiyle Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11. maddesinin ihlal edildiğine karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin *Ahmet Parmaksız [GK] (B. No: 2017/29263, 22/5/2019)* kararında, sendika hakkının koruma alanına ilişkin önemli değerlendirmelerde bulunmuştur. Buna göre anılan kararda sendika hakkının kapsamının belirlenmesinde ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadı ve Uluslararası Çalışma Örgütü'nün konuya ilişkin karar ve ilkeleri de dikkate alınarak sınırlı sayıda olmamak üzere bazı ölçütler geliştirilmiştir. Bu ölçütler; eylemin mesleki çıkarları koruma amacı güdüp gütmeyeceği, sendikaların çekirdek faaliyet alanı içinde olup olmadığı, üyelerinin çıkarlarını koruma amacı olmaksızın salt bir siyasi amaç içerip içermediği ve buna bağlı olarak devlete tanınan takdir marjının genişliği şeklinde belirlenmiştir (Ahmet Parmaksız, § 55).

Anayasa Mahkemesi, sendikaların çekirdek faaliyet alanının sendika üyelerinin çalışma hayatına ilişkin mesleki, ekonomik ve sosyal çıkarlarını korumak amacıyla gerçekleştirilen eylemleri kapsadığını, uluslararası hukukta da sendika üyelerinin ekonomik ve sosyal menfaatlerini koruma amacının her zaman öne çıkan asli amaçlar arasında olduğunu belirtmiştir. Kamu sendikaları söz konusu olduğunda ise ilgili Kanun'da öngörülen; çalışma koşulları, yükümlülükleri, iş güvenlikleri ile sağlık koşullarının geliştirilmesi konularında görüş bildirmek, işverenlerle bu konularda ortak çalışmalar yürütmek, üyelerin mesleki yeterliliklerinin artırılması ve sorunlarının çözülmesi ile sendikal faaliyetlerinin geliştirilmesine yönelik kurs, seminer ve sosyal amaçlı toplantılar düzenlemek, üyelerin ortak ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini ilgilendiren konularda yetkili makamlara sunmak üzere çalışmalar yapmak ve üyelerine hukuki destek vermek gibi faaliyetlerin sendikal faaliyetlerin çekirdek alanında kalan faaliyetler arasında sayılabileceği ifade edilmiştir (Ahmet Parmaksız, §§ 61, 62).

Öte yandan Anayasa Mahkemesi, siyasi otorite karşısında kamu politikalarının oluşmasında etkili birer baskı grubu olan sendikaların çekirdek faaliyet alanı dışında özellikle demokrasinin yerleşmesi ve gelişmesi amacıyla yürüttükleri ikincil nitelikte kabul edilebilecek faaliyetleri de olduğunu belirtmiştir. Sendikaların bu kapsamdaki çalışmalarının üyelerinin çıkarları ile birlikte toplumun çıkarlarına da yönelik olup salt sendikal faaliyet niteliğinde görülemeyeceğini ifade eden Anayasa Mahkemesi, bu çalışma ya da eylemlerin bireylerin üye oldukları örgütün çağrısına uyarak toplu şekilde ve siyasi otorite karşısında baskı grubunun birer katılımcısı olarak yaptıkları faaliyet niteliğinde bulunduğu, dolayısıyla sendikaların çekirdek faaliyet alanında kalmayan bu eylemlerin sendika hakkı korumasında olduğundan bahsedilemeyeceği sonucuna ulaşmıştır (Ahmet Parmaksız, § 62).

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2024

KARAR NO : 2024

O hâlde bir eylemin sendika hakkının sağladığı korumadan yararlandığının iddia edilebilmesi için eylemin gerçekleştirilmesi konusunda sendika kararı bulunduğunun ileri sürülmesi yeterli değildir. Bunun yanında gerçekleştirilen eylemin sendikaların çekirdek faaliyet alanı kapsamında kaldığının da somut bilgi ve belgelerle ortaya konması gerekir.

Yine Anayasa Mahkemesi'ne göre, toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkı, demokratik toplumun en temel değerleri arasında yer almakta olup bireylerin ortak fikirlerini birlikte savunmak ve başkalarına duyurmak için bir araya gelebilme imkânını korumayı amaçlamaktadır. Kolektif bir şekilde kullanılan ve düşüncelerini ifade etmek isteyen kişilere şiddeti dışlayan yöntemlerle düşüncelerini açıklama imkânı veren bu hak çoğulcu demokrasilerin gelişmesinde zorunlu olan farklı düşüncelerin ortaya çıkması, korunması ve yayılmasını güvence altına almaktadır (Dilan Ögüz Canan, B. No: 2014/20411, 30/11/2017, § 36; Ali Rıza Özer ve diğerleri [GK], B. No: 2013/3924, 6/1/2015, § 115; Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası ve diğerleri [GK], B. No: 2014/920, 25/5/2017, § 79; Osman Erbil, B. No: 2013/2394, 25/3/2015, § 45; Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş, B. No: 2015/10676, 26/12/2018, § 31).

İfade özgürlüğünde olduğu gibi toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı da sadece toplumun geneli tarafından savunulan ve kabul gören görüş ve fikirleri korumakla yetinmez. Bunun haricinde toplumun genelini rahatsız edebilecek, endişelendirecek hatta şoke edecek veya onların belirli düzeyde tepkilerini çekebilecek bazı fikirleri savunma amacıyla da toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlenebilir (Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş, § 33).

Keyfi uygulamalardan ve usulsüz sınırlandırmalardan kaçınılması için barışçıl bir toplantıya tedbir almak, alınan tedbirlere aykırı davrananlara ceza vermek ya da başka şekillerde gerçekleştirilen müdahalelerin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olduğunun ilgili ve yeterli gerekçe ile ortaya konulması, kamu düzeni ve başkalarının haklarının korunması ya da diğer meşru amaçlar ile toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının kullanılması arasında adil bir denge kurulması gerekmektedir (Dilan Ögüz Canan, § 53; Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası ve diğerleri, § 83; Ömer Faruk Akyüz, § 61; Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş, § 48).

Anayasa Mahkemesi, kamu görevlisi olmanın sağladığı birtakım ayrıcalıklar ve avantajların yanında bazı külfet ve sorumluluklara katlanmayı ve diğer kişilerin tabi olmadığı sınırlamalara tabi olmayı da gerektirdiğini belirtmiştir. Kişinin kamu görevine kendi isteği ile girmekle bu statünün gerektirdiği ayrıcalıklardan yararlanmayı ve külfetlere katlanmayı kabul etmiş sayıldığını, kamu hizmetinin kendine has özelliklerinin bu avantaj ve sınırlamaları zorunlu kıldığını ifade etmiştir (İhsan Asutay, B. No: 2012/606, 20/2/2014, § 38). Bu kapsamda kamu görevlileri, yükümlülükleri doğrultusunda kendileri hakkında disiplin cezasına hükmedilmesini gerektirecek davranışlardan kaçınma yükümlülüğü altındadır. Bu yükümlülük, özellikle ifade özgürlüğü ile toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının kullanımı yönünden kamu görevlilerini diğer vatandaşlardan daha kısıtlı bir konuma sokabilir. Diğer yandan bu kısıtlama kamu görevlilerini, temel haklarını kullanmalarını tamamen imkânsızlaştıracak şekilde aşırı bir yükümlülük altında da bırakmamalıdır. Bu noktada temel hakkın kullanımı ile kamu görevlisi statüsünden kaynaklanan gereklilikler arasında adil bir denge kurulmalıdır (Gülstan Atasoy ve diğerleri, B. No:2017/15845, 21/1/2021, §§ 67, 68).

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının, [redacted] [redacted] olarak görev yaptığı, Demokratik Sağlık Sosyal Hizmet Çalışanları Sendikası'nın yetkili kurullarınca, mali ve sosyal hak kayıpları ve sağlıkta şiddet olaylarına dikkat çekmek üzere 01/08/2023 tarihinde bir gün iş bırakma kararı alındığı, davacının da 12:30'da yapılan basın açıklaması öncesi ve sonrası acil hasta dışındaki hastaları kabul etmediği, röntgen çekimleri yapmadığına ilişkin 01/08/2023 tarihli tutanağın düzenlenmesi üzerine, İzmir Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü'nün 18/08/2023 tarih ve [redacted] sayılı işlemi ile soruşturma başlatıldığı, yapılan soruşturma sonucunda tanzim edilen soruşturma raporunda getirilen teklife

T.C.
İZMİR

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : [REDACTED]

KARAR NO : 202[REDACTED]

uygun olarak, İzmir Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü Necat Hepkon Devlet Hastanesi'nin 16/02/2024 tarih ve 237030160 sayılı işlemiyle, davacının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125/1-(A)-(h) maddesi uyarınca "uyarma" cezası ile tecziye edilmesi üzerine, anılan işlemin iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda yapılan değerlendirmeler ışığında, kamu görevlilerinin ortak ekonomik, sosyal ve mesleki hak ve çıkarlarının korunması ve geliştirilmesi için oluşturdukları sendikalar tarafından, ekonomik, sosyal ve mesleki hak ve çıkarlarının ve bu kapsamda özlük ve parasal haklarının, çalışma koşullarının korunması, iyileştirilmesi, geliştirilmesi, bu konulara dikkat çekilmesi ve kamuoyu oluşturulmasının sağlanması amacıyla aldıkları kararlar uyarınca kamu görevlilerinin toplantı, gösteri ve iş bırakma eylemlerine katılmalarında demokratik bir toplumda herhangi bir sakınca bulunmadığı, anılan eylemlerin Anayasanın 51. ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11. maddesi kapsamında korunması gerekliliği tartışmasızdır.

Uyuşmazlıkta; davacının üyesi olduğu Sendikanın almış olduğu kararın amacının; sağlık çalışanlarının haklarına ve ideal bir sağlık sistemine, dolayısıyla, kamu görevlilerinin ekonomik, sosyal ve mesleki hak ve çıkarları ile bu kapsamda özlük ve parasal hakları ile çalışma koşullarının korunması, iyileştirilmesi ve geliştirilmesine yönelik olduğu ve kritik sağlık hizmetlerinin eylem alanı kapsamı dışına çıkarılarak, eylemin süreklilik arzetyecek şekilde belirlendiği, ayrıca davacı hakkında düzenlenen 01/08/2023 tarihli tutanağa ve hakkında yürütölen idari soruşturma kapsamında alınan ve söz konusu tutanak ile uyumlu olan 31/08/2023 tarihli ifadesine göre, davacının acil işleri yerine getirdiği, yalnızca rutin işleri yapmadığı, sağlık hizmetlerini aksattığına ve vatandaşları sağlık haklarından mahrum bıraktığına ilişkin somut herhangi bir tespitin bulunmadığı, davalı idarece dosyaya sunulan ve vatandaşların sağlık haklarını kullanamadıklarına dair şikayetlerin davacıya yönelik olmadığı gibi davacının görev yaptığı merkezi sterilizasyon ünitesi birimine yönelik de olmadığı, yukarıda yer verilen ulusal ve Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası mevzuat ile Anayasa Mahkemesi kararları dikkate alındığında, davacının dava konusu işleme konu fiilinin sendika hakkı kapsamında kaldığı ve bu sınırı aşmadığı kanaatine varılmakla, davacı hakkında tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin **iptaline**, aşağıda dökümü yapılan ve davacı tarafından karşılanan 976,00-TL yargılama gideri ile kararın verildiği tarihte yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 10.500,00-TL vekâlet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, artan posta gideri avansının talep edilmesi halinde derhal, aksi halde kararın kesinleşmesinden sonra re'sen davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren **30 (otuz) gün içerisinde İzmir Bölge İdare Mahkemesi'ne** istinaf yolu açık olmak üzere, 03/04/2024 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye

YARGILAMA GİDERLERİ			:
Başvurma Harcı	:	427,60 TL	
Karar Harcı	:	427,60 TL	
Vekalet Harcı	:	60,80 TL	
Posta Gideri	:	60,00 TL	
TOPLAM			: 976,00 TL

